

At læse partituret: En kritisk analyse af SCORE.md som styring, grænseflade og kreativ form

@jeffrey

ORCID: 0009-0007-4460-4913

<https://aesthetic.computer>

Abstrakt. Aesthetic Computer-projektet erstattede sin README med et dokument kaldet SCORE.md. Denne artikel undersøger, hvad den omdøbning gjorde — og hvad den efterlod ugjort. Med udgangspunkt i femten artikler skrevet fra projektets forskningsplatte læser vi partituret op mod dets egne ambitioner: som styringsdokument, som teknisk reference, som kreativ form. Vi finder, at partituret lykkes som organiserende metafor, men kæmper som dokument — fanget mellem kravene fra AI-agenter, nye bidragydere, projektets egen historie og forfatterens kreative praksis. Vi identificerer seks spændinger i det nuværende partitur og foreslår en revisionsramme, der tager den musikalske metafor alvorligt: et partitur bør fortælle dig, hvordan du skal udføre, ikke blot hvad instrumenterne er.

1. HVAD ER ET PARTITUR?

I musik er et partitur et sæt instruktioner til at producere en tidlig begivenhed. Det er ikke selve begivenheden — det er dokumentet, der gør begivenheden reproducerbar. Et partitur bærer i sig en implicit teori om, hvad der er vigtigt: hvilke parametre der skal specificeres, og hvilke der kan overlades til udøverens skøn.

Da Aesthetic Computer-projektet omdøbte sin README.md til SCORE.md i begyndelsen af marts 2026, importerede det hele denne ramme. Bevægelsen var bevidst. Projektet forstod allerede sine programmer som “stykker” snarere end applikationer [jeffrey, 2026i], sin grænseflade som et instrument [jeffrey, 2026g], og sin grafiske notation (Whistlegraph) som et viralt partitur [jeffrey, 2026l]. At omdøbe styringsdokumentet var en måde at sige: dette er også noget, der skal udføres fra.

Men et partitur forudsætter udøvere. Og spørgsmålet, denne artikel stiller, er: hvem udfører fra SCORE.md, og hjælper dokumentet dem faktisk?

2. PLATTEN OG PARTITURET

Aesthetic Computers forskningsplatte rummer i øjeblikket sytten artikler, organiseret i en papirmølle med automatiserede builds, oversættelser til fire sprog og et kortformat til fysisk distribution [jeffrey, 2026b]. At læse på tværs af disse artikler afslører et projekt med betydelig ambition og intern sammenhæng — men også et projekt, hvis selvbeskrivelse (partituret) ikke har fulgt med dets selvforståelse (artiklerne).

Artiklerne fortæller en historie, som partituret ikke gør. Overvej:

- Artiklen “Pieces Not Programs” [jeffrey, 2026i]

argumenterer for, at ordet “stykke” importerer en musikalsk ramme, hvor værker er forfattede, opførbare og iterbare. Partituret nævner stykker, men forklarer aldrig denne rammesætning.

- Notepat-artiklen [jeffrey, 2026g] dokumenterer fem feedback-løkker, hvorigenennem et enkelt stykke trak en hel platform ind i eksistens. Partituret lister notepat som ét stykke blandt 359.
- Bæredygtighedsartiklen [jeffrey, 2026k] identificerer en median på 8 års kløft mellem værktøjsskabelse og bæredygtig finansiering, med casestudier der ender i handicap og død. Partituret har sponsorbadges.
- Native OS-artiklen [jeffrey, 2026h] argumenterer for, at overskuds-x86_64-bærbare til \$50 stykket er det materielle grundlag for et planetært kreativt instrument. Partituret lister build-kommandoer.
- KidLisp Cards-artiklen [jeffrey, 2026b] demonstrerer, at programkorthed producerer et nyt publiceringsformat — kortet som eksekverbart partitur. Partituret nævner ikke kort.

I hvert tilfælde formulerer artiklen en tese, der giver mening til det, partituret blot katalogiserer. Partituret har fakta, men ikke argumentet.

3. SEKS SPÆNDINGER

At læse partituret op mod artiklerne afslører seks spændinger, som en revision bør adressere.

3.1 Publikumsforvirring

Partituret åbner med en besked til AI-agenter (“If you find something interesting...leave a breadcrumb”) og skifter derefter straks til menneskelig onboarding (“press the top left of the screen”). Afsnittet “Front Door” henvender sig til slutbrugere. Afsnittet “Back Door” henvender sig til udviklere. Afsnittet “Ant Guidance” henvender sig til automatiserede agenter. Afsnittet “Embodiments” forsøger at forene alle tre.

Dette er ikke forkert — et partitur kan henvende sig til flere udøvere. Men et musikalsk partitur gør udøverens stemme læselig med et blik. SCORE.md kræver, at læseren selv finder ud af, hvilke dele der er til dem. Et dirigentpartitur og en violinstemme er forskellige dokumenter af god grund.

3.2 Katalog vs. argument

Partituret er organiseret som et katalog: arkitektur, kommandoer, endpoints, backlogs, markedsforespørgsler. Dette er nyttigt referencemateriale, men det kommunikerer intet om, *hvorfor* projektet eksisterer, eller hvilke principper der styrer dets udvikling.

Artiklerne formulerer tilsammen mindst fem kerneargumenter:

1. Kreativ software bør designes som et instrument, ikke et værktøj [jeffrey, 2026e].

2. “Stykket” er en enhed for kreativ kognition, ikke et program [jeffrey, 2026i].
3. Begrænsning (i sprogdesign, i formfaktor) er generativ, ikke begrænsende [jeffrey, 2026f,b].
4. Overskudshardware + tilpasset OS = planetær adgang [jeffrey, 2026h,j].
5. Kreative værktøjer kræver økonomiske modeller, der ikke slår deres skabere ihjel [jeffrey, 2026k].

Ingen af disse argumenter optræder i partituret. En førstegangslæser af SCORE.md ville vide, *hvad* Aesthetic Computer er (en runtime med stykker, en prompt, nogle servere), men ikke *hvorfor* det eksisterer, eller hvad det tror på.

3.3 Backlog-problemet

Partituret indeholder et “AC Native Backlog”-afsnit med syv punkter, der blander færdige opgaver (“Claude native binary”) med ambitiøse funktioner (“A/B kernel slots with auto-rollback”). Dette er et projektstyringsartefakt, ikke et partitur. Det kommunikerer taktisk tilstand, ikke strategisk retning.

Myrefilosofien (i `ants/mindset-and-rules.md`) advarer eksplicit mod spekulativt arbejde: “IDLE is valid—wandering is the job, not failure.” Alligevel er backloggen i partituret netop spekulativt arbejde, præsenteret som om det var projektets plan. Underpartiturer (`fedac/native/SCORE.md`, `papers/SCORE.md`) håndterer dette bedre ved at adskille vejledning fra opgavelister.

3.4 Keeps-markedsblokken

Partituret dedikerer 90 linjer til Tezos/Objkt GraphQL-forespørgsler til at tjekke Keeps NFT-markedsstatistikker. Dette er operationelt værktøj for én bidrager (forfatteren). Det er værdifuldt referencemateriale, men det dominerer partiturets sidste halvdel og sender et utilsigtet signal: at NFT-markedsovervågning er en kernebekymring for projektet, på linje med arkitektur og udviklingsworkflow.

Artiklen “Dead Ends” [jeffrey, 2026c] kategoriserer eksplicit Tezos/Keeps som et monetiseringseksperiment med usikker fremtid. Partituret præsenterer det som etableret infrastruktur.

3.5 Manglende stemmer

Artiklen “Network Audit” [jeffrey, 2026a] afslører, at AC har 2.811 registrerede handles, men kun 2,1% skriver KidLisp, og 0,7% publicerer stykker. Artiklen “Diversity” [jeffrey, 2026d] anerkender, at 80% af citerede forfattere er vestlige mænd. Artiklen “Sustainability” [jeffrey, 2026k] dokumenterer den menneskelige omkostning ved ustøttet værktøjsskabelse.

Partituret engagerer sig ikke med noget af dette. Det præsenterer adoptionstal (“2812 registered handles, 265 user-published pieces”) som præstation snarere end som

data, der kræver fortolkning. Artiklerne er mere ærlige end partituret.

3.6 Underpartiturer vs. hovedpartitur

Projektet har nu seks SCORE.md-filer: rod, papers, fedac, fedac/native, opinion og vault. Underpartiturer er generelt bedre dokumenter end hovedpartituret. Papers-partituret indleder med en “Mill Mission”, der forklarer, *hvorfor* det eksisterer. Native-partituret definerer “shipped” med fem verificerbare kriterier. Vault-partituret kortlægger sikkerhedsstillingen.

Hovedpartituret forsøger derimod at være alt: README, arkitekturdokument, udviklerguide, operationel runbook og NFT-dashboard. Underpartiturer lykkedes ved at være specifikke. Hovedpartituret kæmper ved at være alt-omfattende.

4. PARTITURMETAFOREN, TAGET ALVORLIGT

Hvis SCORE.md er et partitur, hvilken slags partitur bør det da være? Den musikalske analogi antyder flere egenskaber:

Et partitur fortæller dig, hvordan du begynder. Det nuværende partiturs “Front Door” gør dette tilstrækkeligt for slutbrugere, men ikke for bidragsydere eller agenter. En udøver, der tager et partitur op, behøver at vide: hvilket instrument spiller jeg? Hvor kommer jeg ind? Hvad er tempoet?

Et partitur har stemmer. Forskellige udøvere læser forskellige stemmer. Det nuværende partitur blander alle stemmer i ét dokument. Underpartiturer er i realiteten individuelle stemmer, der er blevet udtrukket. Hovedpartituret bør være dirigentpartituret: et overblik der peger på stemmer, ikke en sammenføjning af alle stemmer.

Et partitur forudsætter en opførelsespraxis. Der er konventioner om, hvordan man læser og udfører et partitur, som ikke er skrevet i selve partituret. Myrefilosofi-dokumentet tjener denne funktion for AI-agenter. Intet tilsvarende eksisterer for menneskelige bidragsydere.

Et partitur kan revideres. Partiturer har udgaver. Det nuværende SCORE.md har ingen versionshistorik eller ændringslog i selve dokumentet. Det læses, som om det altid har været sådan, når det faktisk var en README indtil for to uger siden.

Et partitur er ikke opførelsen. Partituret bør ikke forsøge at indeholde projektet. Det bør være det minimale dokument, hvorfra projektet kan udføres. Alt andet — backlogs, markedsforespørgsler, operationelt værktøj — hører hjemme i stemmer eller appendikser.

5. HVAD ARTIKLERNE VED, SOM PARTITURET IKKE GØR

Det mest slående fund ved at læse alle sytten artikler op mod partituret er, hvor meget rigere projektets

selvforståelse er i artiklerne end i partituret. Artiklerne indeholder:

- En teori om kreativ kognition (stykker som perceptions-handlingscyklusser)
- En politisk økonomi for værktøjsskabelse (hvem betaler, hvem brænder ud, hvem dør)
- En designfilosofi (instrument-først, begrænsning-som-generativ, flad-over-dyb)
- Et materielt argument om hardware (overskudsbærbare som planetært instrument)
- En ærlig revision af fejl (16 blindgyder, 50% bidragsrate)
- En forpligtelse til citationsdiversitet med specifikke mål
- En publiceringsinfrastruktur (møllen) med sin egen missionsbeskrivelse

Partituret indeholder intet af dette. Det er et teknisk dokument, der tilfældigvis hedder et partitur. Revisionen bør gøre det til et faktisk partitur: et dokument der bærer projektets argumenter, ikke blot dets arkitektur.

6. MOD ET REVIDERET PARTITUR

Et revideret SCORE.md bør:

1. **Indlede med hvorfor.** Angiv hvad projektet tror på, og hvorfor det eksisterer, med udgangspunkt i argumenterne formuleret på tværs af artiklerne. Mill mission i papers/SCORE.md er en model for dette.
2. **Adskille stemmer fra dirigentpartituret.** Flyt operationelle detaljer (Keeps-forespørgsler, backlogpunkter, kommandoreferencer) til underpartiturer eller appendikser. Hovedpartituret bør kunne læses på fem minutter.
3. **Navngive sine publikummer.** Henvend dig eksplicit til de tre udøvertyper (slutbrugere, menneskelige bidragsydere, AI-agenter) med klare indgangspunkter for hver.
4. **Inkludere de ærlige tal.** Præsenter adoptionsdata med fortolkning, ikke blot som badges. 2,1% KidLisp-forfatterskab er et faktum, der betyder noget — partituret bør sige hvad.
5. **Referere til artiklerne.** Platten eksisterer. Partituret bør pege på den som projektets udvidede selvforståelse, ikke ignorere den.
6. **Anerkende sin egen historie.** Bemærk at dette dokument var en README indtil marts 2026, og at omdøbningen i sig selv var en kreativ handling med konsekvenser.
7. **Være kortere.** Det nuværende partitur er 361 linjer. Et partitur, der tager sig selv alvorligt, bør være tættere på længden af et stykke, der kan være på et kort.

7. KONKLUSION

SCORE.md er et godt navn for det, Aesthetic Computer-projektet har brug for: et dokument der gør projektet opførbart. Men det nuværende partitur er et katalog, ikke en komposition. Det lister, hvad projektet indeholder, uden at argumentere for, hvad det betyder. Artiklerne på forskningsplatten — skrevet i de samme uger som partituret — indeholder argumenterne, de ærlige vurderinger og de kreative rammer, som partituret mangler.

Den mest produktive revision ville ikke tilføje til partituret, men trække fra det, flytte operationelle detaljer til underpartiturer og erstatte dem med projektets faktiske overbevisninger. Underpartiturer (papers, native, vault) demonstrerer allerede denne tilgang. Hovedpartituret bør lære af sine egne stemmer.

Et partitur er ikke en beskrivelse af et orkester. Det er den minimale notation, der kræves for at producere musik. SCORE.md bør stræbe efter den samme økonomi.

References

- @jeffrey. Network audit: Who uses aesthetic computer and what do they make?, 2026a. Working draft, <https://papers.aesthetic.computer>.
- @jeffrey. Kidlisp cards: Programs that fit on a card, 2026b. Working draft, <https://papers.aesthetic.computer>.
- @jeffrey. Dead ends: Failed experiments and abandoned approaches in aesthetic computer, 2026c. Working draft, <https://papers.aesthetic.computer>.
- @jeffrey. Diversity and inclusion in aesthetic computer paper citations, 2026d. Working draft, <https://papers.aesthetic.computer>.
- @jeffrey. Radical computer art: Goodiepalian approaches in aesthetic computer, 2026e. Working draft, <https://papers.aesthetic.computer>.
- @jeffrey. Kidlisp: A minimal lisp for generative art, 2026f. Working draft, <https://papers.aesthetic.computer>.
- @jeffrey. notepat.com: From keyboard toy to system front door, 2026g. Working draft, <https://papers.aesthetic.computer>.
- @jeffrey. Ac native os '26: A bare-metal creative computing operating system, 2026h. Working draft, <https://papers.aesthetic.computer>.
- @jeffrey. Pieces not programs: The piece as a unit of creative cognition, 2026i. Working draft, <https://papers.aesthetic.computer>.

- @jeffrey. Plorking the planet: From laptop orchestra to planetary organ, 2026j. Working draft, <https://papers.aesthetic.computer>.
- @jeffrey. Who pays for creative tools? funding, burnout, and survival in open-source creative computing, 2026k. Working draft, <https://papers.aesthetic.computer>.
- @jeffrey. Whistlegraph: Drawing, singing, and the graphic score as viral form, 2026l. Working draft, <https://papers.aesthetic.computer>.